

Alavere kooli leht

MÄGRA MIKU

POSTIPAUN

24.10.2008

nr 1 2008/2009 õa

SEEKORD

KOOLILEHES:

SAAGE TUTTAVAKS -
ÕPETAJA ANU,
ÕPETAJA DORIS.

OMALOOMINGULISED
LEIVALOOD

ÜKS KÜSIMUS 1. KLASSILE

OMALOOMING - KUIDAS
ALAVERE NIME SAI

KOKKUVÕTE
SPORDIÜRITUSTEST

TÄHELEPANU!

Mägra Miku kuulutab välja koolilehe

AUHINNAMÄNGU!

Sel õppeaastal on igasse koolilehte pisike Mägra Miku peitu pugunud. Sinu ülesanne on üles otsida, millisel leheküljel Miku parasjagu on. Kirjuta õige leheküljenumber koos oma nime ja klassiga paberile ja pista see uue veerandi esimese nädala jooksul õpetajate toa ukse taga olevasse loosikasti. Kõigi osalejate vahel loositakse välja üllatusauhinnad!

LEHESADU

E. Niit

Lehti, lehti langeb puult,
pilved taevas täis on tuult.
Lapsed koos on puude all
kirju lehesaju all.

ÕPETAJAKS – MITTE KUNAGI!!!

Intervjuu inglise keele õpetaja Anuga

Alice Nilisk

1. Kuidas sattusite Alavere Põhikooli?

Sattusin – tuli pakkumine.

2. Missugune oli Teie esmamulje Alavere Põhikoolist?

Positiivne – väga tore kollektiiv, nii õpetajad kui õpilased.

3. Kuidas suhtuvad Teisse meie kooli õpilased ja kolleegid?

Tundub, et hästi või teesklevad siin kõik väga osavalt.

4. Kuidas möödus Teie lapsepõlv ja kelleks Te saada tahtsite?

Nagu ikka minuealistel – mängides ja õppides. Õpetajaks – mitte kunagi!!!

5. Kas Te olete õnnelik inimene?

Ilmselt küll.

6. Teie 3 parimat ning 3 halvimat iseloomujoont?

MISKIT UUT?

Katrin Kruusement

Esimesel koolipäeval kooli tulles märkasime me kõik, et kool on kuidagi soojema vaateväljaga ja tundub avaram, justkui oleks midagi uut?!

Just! Teisel korrusel on uued põrandad, mis toovad pingelisse koolipäeva värvi juurde. Paraku on väiksematel õpilastel terve koolipäev

Küllap nii ühte kui teist rohkemgi on. Teie abiga suurendame esimeste ja vähendame teiste arvu.

7. Mis võlub Teid kõige enam inglise keele juures?

Võimalus aru saada ja suhelda.

8. Millega tegelesite enne meie kooli tulekut?

Töötasin riigiametnikuna.

9. Kas olete rahul praeguse tunnikorraga ja kuidas saaks seda Teie arust paremaks muuta?

Väga harjumatu! Erineva motivatsiooniga õpilased peaksid ilmselt haridust omandama oma võimetele ja eesmärkidele vastavates haridusasutustes – *wishful thinking, I'm afraid.*

10. Mis on Teie elu moto?

Toime tulla igas olukorras.

värviline ja lasteaia mõtted pole just eriti kaugele jäänud. Niisiis trallitakse vahetundide ajal mõnuga ringi ja seejärel katavad meie uut põrandat inetud mustad jutid. Paratamatult jääb juttude koristamine 9. klassi õpilaste õlgadele, kes sellest üleüldse vaimustuses pole!

Jutitajatele siis nii palju, et HOOGU MAHA! Ka meie, üheksandikest korrapidajad, tahame koolipäeva rõõmsalt lõpetada! ;)

OLIN KINDEL, ET MINUST SAAB KUULUS ARST

Intervjuu inglise keele õpetaja Dorisega

Merily Kombe

1. Rääkige natuke endast.

Eneselegi märkamatuks olen saanud 20-aastaseks. Koolitee on mul olnud üpris kirev, kaheteistkümne kooliaasta jooksul olen jõudnud õppida neljas koolis – Haljala Keskkoolis, Alavere Põhikoolis, Kose Keskkoolis ja viimased kuus aastat Nõmme Gümnaasiumis. Kuna ma ei olnud gümnaasiumi lõpetades päris kindel, mida tulevikus teha tahan, otsustasin võtta aastaks aja maha ja ülikooli astumise asemel põrutasin Austraaliasse. Võin julgelt öelda, et aasta iseseisvat elu teisepool maakera oli suurepärane kogemus ja muutis mu vaateid elule positiivses suunas. Hetkel elan oma perega – ema ja kalli väikevennaga ning kahe adopteeritud krantsitõugu kassikesega Tallinnas, Nõmmel. Vähene vaba aeg, mis õpetaja ja massaažisalongi perenaise töö kõrvalt üle jääb, saab täidetud lähedastega aega veetes, sõpradega erinevatel muusika- ja klubiüritustel käies, lugedes ja reisides.

2. Kui kaua Te Alavere koolis õppisite?

Alavere koolis veetsin oma teise kooliaasta. Kuigi siinveedetud aeg oli lühike, on häid mälestusi palju. Mul olid väga toredad koolikaaslased ja kokkuhoidev klass. Aasta Alavere koolis on mällu talletunud turvalise ja kodusena, oma panus on sellele on kindlasti ka endisel klassijuhatajal, austatud õpetaja Maimul.

3. Millised on Teie kolm parimat ja kolm halvimat iseloomujoont?

Loodan ja usun, et mul on olemas iseloomujooned, mida hindan ka teistes – olen heatahtlik, pean ennast tolerantseks ja julgeks. Tihtipeale kipun kergelt tüdinema ja võin teha liialt impulsiivseid otsuseid. Mõnikord käitun mõtlematuks egoistlikult.

4. Mis oli Teie lemmikõppeaine lapsepõlves?

Vaevalt, et ma nüüd sellega õpilaste seas populaarsust võidan, aga põhikoolis õppides olin paras oivik, õppetöösse suhtusin äärmiselt kohusetundlikult. Lõin igas ettevõtmises aktiivselt kaasa ja tihti täitsin klassi liidri rolli, minu arvamus oli kaasõpilastele oluline. Päris täpselt ei mäletagi, aga ilmselt eelistasin humanitaaraineid reaalinetele ja kuna mu vanaema on bioloogia- ja kunstiõpetaja, olid need ained mulle vast kõige südamelähedasemad.

5. Kelleks Te lapsepõlves saada tahtsite?

Kuni üheksanda klassini olin kindel, et minust saab kuulus arst. Seda teadsin juba maast madalast ja kolmandas klassis sõlmisin isegi kihlveo oma tädipojaga sellel ajal suhteliselt suure rahasumma peale, et kahekümne ühe aastaseks olen arstiteaduskonna tudeng. Tähtaeg kukub poole aasta pärast ja tundub, et sellest rahast olen ma kahjuks küll ilma (*lucky Sten!*).

6. Kuidas Te Alavere kooli tööle sattusite?

Veel mõned kuud tagasi pööraselt ringi reisisid ei oleks ma osanud arvatagi, et sügisest hakkab Alavere kooli noortele inglise keelt õpetama. Augustikuu lõpus ühel hommikul helistas aga mulle Alavere kooli võimukas direktor, minu armas tädi Renna, ja pani mind fakti ette. Valikuvõimalust nagu eriti polnudki – kuna kool oli ilma jäänud oma tublist inglise keele õpetajast Nelest, minu kunagisest lapsepõlve iidolist ja mängukaaslasest, siis palus direktor, et ma kasvõi ajutiselt tuleksin ja täidaksin selle koha. Idee tundus mulle alguses väga utoopiline, kartsin, et ei tule õpetamisega iial toime. Kuid kahtlusteks mul palju aega ei jäänudki, kõik käis väga kiiresti ja ühel hetkel avastasingi, et seisan neljanda klassi õpilaste ees inglise keele õpetajana.

7. Kuidas Alavere kooli õpetajad/õpilased Teisse suhtuvad?

Nagu juba mainisin, ei olnud ma alguses üldse kindel, kuidas õpetajatöö mulle sobib. Suureks hirmuks oli ka see, kas õpilased ja tulevased kolleegid mind omaks võtavad. Nüüd, olles juba kaks kuud õpetaja, võin öelda, et hirm oli alusetu. Koolipere suhtumine minusse on hea ja sõbralik. Siinkohal suur AITÄH Teile!

8. Mis tunne siis on olla kolleeg endiste õpetajatega?

Eks see ikka üpris harjumatu ole. Olen korduvalt enne õpetajate tuppa sisenemist vanast harjumusest uksele koputanud ja siis meenub, et olen õpilase rollist välja

astunud ja õpetajate tuba on ka minu tuba. Siiski on mul oma kolleegidelt ka praegu, olles ise õpetaja, palju õppida, pean neid eeskujudeks ja tean, et abi vajades võin neile loota.

9. Kui kauaks Te plaanite siia jääda?

Kui päris aus olla, siis enne tööle asumist olin kindel, et üle kahe kuu ma seda ametit ei pea. Lootsin, et leitakse kiiremas korras õpetaja, kes võtab mu koha üle. Tuleb tunnustada, et nüüd ma enam nii ei looda. Mulle väga meeldib õpilastega koostööd teha ja nendega suhelda. Suured muutused minu elus on alati toimunud üleöö ja ma sugugi ei imestaks, kui järgmisel aastal õpetaks Alavere koolis inglise keelt Tallinna Ülikooli pedagoogikatudeng Doris Pakker.

10. Milliseid põnevaid/naljakaid juhtumeid on Teil tunnis ette tulnud?

Naljakaid ja põnevaid juhtumeid on ette tulnud küll. Ükskord astusin peale kella helisemist oma klassi, kus pidi algama tund kolmanda klassiga. Olin väga üllatunud, kui ruumis tervitasid mind pingi kõrval seistes vaid paar õpilast. Küsisin üpris nõutult, kuidas teie read nii hõredaks on jäänud, kui järsku mind keegi seljatagant „ründas“. Kuna olen super ehmataja, siis karjatasin ja tegin vist üpris koomilise hüppe. Selle peale kargas terve klassitais peidus olnud õpilasi pinkide alt välja ja saime kõik kõhutäie naerda.

11. Mis on Teie elu moto?

Yesterday was history, tomorrow is a mystery, today is a gift! Treasure every moment what you have.

"Tunnista ausalt, Juku, kes seekord sinu eest kodukirjandi valmis kirjutas?"

"Kui aus olla, õpetaja, siis ma tõesti ei tea - läksin eile väga vara magama!"

Jukult küsitakse, kas ta oskab öelda, millised on olnud viis kõige õnnelikumat aastat tema elus.

„Muidugi oskan,“ vastab Juku, „Need olid siis, kui ma esimeses klassis õppisin!“

OMALOOMING

3. KLASSI LEIVALOOD

Vanarahvas sõi ainult saia ning läks aina paksemaks.

Kord mõtles üks paks sulane, et miks ma nii paks olen. Ta läks peremehe juurde nõu küsima. Peremees vastas, et sai teeb meid paksemaks ja paksemaks. Sulane mõtles, et kas tõepoolest ei ole sellist toiduainet, mis ei tee meid paksemaks. Koos sõbraga otsustasid nad segada nisu ja odra kokku, ning vaadata, mis saab.

Nii nad tegidki, panid nisu ja odra kokku ning välja tuli hoopis uus viljatera. Selle nimeks pandi rukis.

Töökad mehed panid rukki kasvama ja tegid jahust leiva. Ja oh sa ime, see leib ei teinudki paksuks, vaid andis jõudu.

Ja sellest ajast peale söödi rohkem leiba kui saia.

Ranno Sults

Mitusada aastat tagasi oli meie põldudel väga palju rukkiterasid. Ühel päeval võttis üks mees kätte ja mõtles, kuidas rukkist lahti saada. Ta mõtles mitu nädalat, kuni leidis lahenduse. See oli huvitav leid! Selle hea mõtte päev oli kolmapäev.

Mees otsis endale palju abilisi ja ütles, et nüüd hakkame leiba tegema.

Oli juba paar kuud möödas, kuid leiust leiba ei olnud veel saanud. Nende kuudega oli vaid välja mõeldud mitu erinevat leiva kuju ja retsepti.

Lõpuks hakati ka leiba tegema. Paljud elanikud ostsid leiba, kui leib polettidele saabus. Kõik olid väga õnnelikud. Nutikas mees Artur sai isegi presidendilt medali nii hea leiva küpsetamise eest.

Janeli Lember

Vanarahvas sõi ainult saia, aga siis tuli neil üks mõte. Nad mõtlesid ühe sõna, see oli „leib”. Nad olid saia tündinenud ning otsustasid teha saia sarnase küpsetise. See oligi leib, ainult ta ei olnud nii kuiv. Leiba hakati palju rohkem tegema ja palju rohkem sööma. See oli väga maitsev. Nii saigi sai endale kaaslaseks leiva ja

vanarahvas rõõmustas, sest jälle oli maailmas uus asi.

Nüüd on sai ja leib tavalised. Neid saab igal pool, ka koolis on nad alati laua peal. Poes on leiba väga palju ja erineva hinnaga.

Leiba tehti rukkist. Kui poleks rukkist, siis ei oleks ju leiba ka olemas.

Tänu vanarahvale saime me leiva, saia ja palju muud vajalikku.

Brätten Luts

Ennemuiste kui leiba veel polnud, jahvatas üks väga vana külamees Madis rukkist. Sellest sai väga suur kotitais jahu. Madis segas palju toiduaineid kokku ja vormis sellest segust uhke pätsi.

Madis läks oma naisele leiba näitama. Ta oli oma avastuse üle väga uhke. Naine lõi käsi kokku ja imestas väga, sest ta ei olnud varem nii suurt pätsi näinud. Madis jutustas, kuidas ta taigna kokku segas ja mida sinna sisse pani. Kakukese küpsetas aga onu Marko oma pagarikoja soojas ahjus.

Lõpuks lausus ta naisele: „Kuule, naine, kutsu lapsed kokku ja jaga neile ehtsat Madise leiba!”

Ja nii saigi meie lauale Madise leib!

Anett Mättik

ÕPETAJATE PÄEV

Sille Sündema

3. oktoobril tähistasime me õpetajate päeva. Samal ajal, kui õpetajad nautisid käsitöö klassis puhkepäeva, andsid tunde üheksanda klassi õpilased.

Tunnid olid väga rahulikud ja üheksandikud olid nagu tõelised pedagoogid. Tunnid ei olnud lihtsalt lollitamisega sisustatud, vaid väga informatiivsed. Peale õppimise sai tundides ka palju nalja, üheksandikud jagasid komme ja kõik tundsid ennast väga hästi.

Kui tunnid olid lõppenud, kogunesid õpilased ja ka õpetajad võimlasse, sest seal hakkasid toimuma õpetajate ja õpilaste vahelised võistlused Eesti vs Jõekalda moodi. Võisteldi kümnel erineval alal. Õpetajate võistkonnas olid õp Renna, õp Merike, õp Raine ja võistkonna kapten õp Tavo. Õpilaste

võistkonnas olid aga Riin, Raido, Aleksander ja võistkonna kapten Katrin.

Võistluste alguses olid nii pealtvaatajad kui võistlejad üsna vaoshoitud, kuid korvpalli vabavisete ning jäätunud särki selgatoppimise ajal oli ergutajaid juba küllaga. Muide, oma jääsärki õp Tavo selga ei saanudki, sest see oli teisest materjalist kui Katrini oma ning keeldus kategooriliselt üles sulamast.

Kuigi esimeste ülesannete sooritamisel oli õpilaste võistkonnal rohkem õnne, rebisid õpetajad lõpuks siiski ette ja said napi võidu. Auhinnaks saadud suure ja kindlasti maitsva tordi aga loovutasid suuremeelsed õpetajad oma väarikatele vastastele.

Selle aasta õpetajate päev oli väga lõbus. Loodan, et meiegi õpetajate päev möödub järgmisel aastal sama kenasti.

ÕPETAJA ROLLIS OLI TORE OLLA!

Üheksandike arvamusi õpetajate päevast

Rene: Tunnid läksid hästi. Kõikidel oli lõbus ja kõik olid vaikselt.

Brandon: Kõik õnnestus ja meeldis ka. Väga lahe oli ja palju nalja sai. Tundides läks kõik hästi.

Alice: Õpetajate päev oli tore ja meeldis väga. Kõik sujus paremini, kui lootnud olime.

Ainult positiivsed emotsioonid on sellest päevast. Vaid pikem oleks võinud see olla.

Riin: Oli väga tore päev. Mitte kellegi peale ei pidanud karjuma ja enamuse õpilastest tegid tööd kaasa. Mulle meeldis väga 6. klassile tundi anda, sest nemad olid kõige tublimad ja keegi ei seganud tundi.

Katrin: Lahe kogemus oli. Paar pisikest segadust tekkis ka, aga need lahenesid kiiresti. Nooremad õpilased kuulasid päris hästi sõna ja olid üllatavalt viisakad ☺ Väga meeldis, saime hakkama küll!

Raido: Nii... mulle meeldis. Minu arust oli see selle kooliaasta kõige normaalsem päev. Õpilased olid väga tublid ja kuulasid ilusasti. Muidugi oli klassides ka musti lambaid, aga ma sain ka nendega kenasti

7. klassi mustad lambad.

hakkama. Ma avastasin, et õpetajate tuba on väga mugav ruum ja klassid võiks muuta hoopis õpetajate toa sarnaseks. Ka õpilaste ja õpetajate võistlus oli päris lahe, kuid sohitegemist oleks võinud vähem olla. Aga muidu oli lahe päev, mida võiks korrata.

Airin: Õpetajate päev on igati kordaläinud ja tore kogemus. Kõik oli hästi, see tähendab, et õpilased käitusid korralikult nii tundides kui vahetundides. Tunnid olid lähedad, kuid natuke liiga lühikesed ja kõiki asju ei jõudnud lihtsalt läbi teha. Õpetaja rollis oli tore olla, õpilased kuulasid mind ja ma püüdsin neile hea õpetaja olla. Kõige rohkem aga meeldis

see, et saime õpetajate toas olla ja ennast mugavalt tunda.

Aleksander: Minu arust õnnestus kõik, sest saime ise kõigega hakkama, ei pidanud õpetaja abiga midagi lahendama. Lahe oli, pulli sai küll.

Nastja: Õpetajate päev oli minu jaoks väga meeldiv. Õpilased kuuletusid õpetajatele ja mulle isiklikult ka. Kõik oli tore!

Argo: Õpetajate päev oli väga lahe. Oli hea korraks õpetaja olla.

Hendrik: Õpetajate päev oli väga lahe, kõik oli tipp-topp korras. Keegi ei laamendanud ja tundides olid õpilased vaikselt. Ka koridorides ei joostud. Mulle meeldis kõige rohkem õpetajate ja õpilaste vahel olnud võistlus ja see, et õpetajad Tiia Kroonmäe, Kristina ja Renna pildistasid minuga koos, kui nad mind frakis nägid.

Õpetajate päev oli väga vahva. Tunnid olid 15 minutit lühemad ja sedavõrd lähedad. Matemaatika tund oli kohe eriti lahe! Meie poistele, kes naersid ja lollitasid, joonistati markeriga prille, vuntse ja habemeid ette.

Ainult kommidega oli vilets värk. Mina sain kõigest kolm kommi ja ega teisedki rohkem saanud.

Sellele vaatamata oli õpetajate päev tore.

Mirjam Tapu (5. klass)

ÜKS KÜSIMUS 1. KLASSILE: MIDA SULLE MEELDIB KOOLIS KÕIGE ROHKEM TEHA?

Anna-Liisa Johanson

Sigrit: Mulle meeldib klotsidega mängida, keka, joosta, õppida.

Iris: Meeldib mängida, õppida, eriti lotat, süüa.

Annabel: Minule meeldib ka mängida ja õppida (meeldivad kõik tunnid), joosta.

Hanna: Mulle meeldivad kõik tunnid, aga eriti kohe kunst ja muusika. Veel meeldib süüa ja mängida.

Rando-Rolf: Ka õppida, joosta, mängida, süüa.

Caren: Kõik tunnid meeldivad, no ja ikka mängida ja süüa meeldib ka.

Alesja: Minu lemmik on kehaline, lugeda meeldib ka. Natuke lollitada, süüa ja mängida meeldib.

Nele: Kõige rohkem meeldivad mulle keka, mussa, kunst, lota, mata ja esta. Süüa ja mängida meeldib ka.

Rando: Mulle meeldib õppida, joosta, süüa ja mängida.

Brad-Vesley: Kõik tunnid ja vahetunnid meeldivad.

Mängida ka meeldib.

OMALOOMING KUIDAS ALAVERE NIME SAI

Alavere sai oma nime järgmiselt. Harjumaal elasid kord kaks sõpra. Ühe sõbra nimi oli Alar, teise nimi Verner. Nad olid juba maast madalast omavahel sõbrad ja said alati hästi läbi. Kui vahel harva tekkiski nende vahel mingi arusaamatus, siis lahendati probleem alati sõbralikult ja rahulikult. Alar ja Verner ehitasid oma taludki kõrvuti. Kahekesi, teineteist aidates ehitasid nad teineteise majad, rajasid põllumaad ning ehitasid ka loomadele lauda. Loomad olid neil kahepeale. Neil oli mõni siga, paar lehma, viis lammast, mõni koer ja paar kassi.

Ühel päeval aga kolisid nende naabrusesse elama mõned võõrad inimesed ning varsti algasid võõraste ja sõprade vahel kisklemised ja arusaamatused. Sõprade ja võõraste vahel tekkis lausa vihavaen, sest võõrad olid sõprade Alari ja

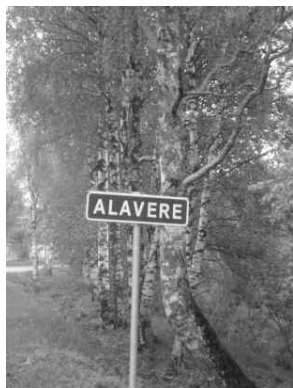
Veneri peale lihtsalt kadedad, et nad kõike koos teevad ja väga hästi läbi saavad.

Kord kui Verner läks kodu ligidale metsa jahile, ei tulnud ta enam õhtul koju. Alar hakkas hirmsasti muretsema ja läks Vernerit otsima. Natukese aja pärast leidiski ta Veneri surnuna, sest sõpra oli rünnanud karu.

Alar mattis sõbra maha, kuid peale seda ei näinud enam keegi Alarit naermas, kuigi varem oli ta alati naerusuine ja lõbus. Ühel päeval tulid kõik naabrid Alari juurde ja ütlesid, et nad tahavad elada samuti sõbralikult nagu Alar ja Verner ning pakkusid Alarile oma abi, kui seda peaks vaja minema. Veel otsustati, et nende kodupaik tuleb nimetada Alari ja Veneri auks Alavereks. Nii saigi meie kodukoht endale nimeks Alavere.

Randar Vilbiks (5. klass)

KUIDAS ALAVERE TEKKIS

Iga 300 aasta tagant liigub ringi üks väike mehike, kellel on sooviks luua üks väike ja armas külake. Mehike vaatab ja uurib, kus oleks vaba pinda, kuhu saaks ehitada mõned majad ja istutada puud. Ta peab kohta hoolega valima, sest tema mõttes on see, et küla ka ikka areneks.

Alustuseks ehitab ta ühe maja, kus saaks elada, ja ühe lauda, kuhu mahuvad kariloomad sisse. Mehike müttab üksi oma põldudel ja tunneb, et miskit on nagu puudu – pole seltsilist, kellega seda kõike jagada. Nii otsustab ta omale kõrvalasuvast külast naise võtta. Nüüd mütakse juba koos põllul ja karjatatakse loomi. Koos kasvatatakse ka lapsi, keda on neil koguni seitse: Alma, Leeni, Ade, Venda, Eedu, Reedik ja Edi.

Kord juhtus mehike oma naisukesega naaberkülla minema. Seal aga hakatud pärima, et mehel on ehitatud juba päris mitu maja, et ka teised tahaksid tema külla elama tulla, aga keegi ei mõista ju kuhugi tulla, kui külal nime pole. No ja läks siis mehike koju ja hakkas mõtlema. Mõtles ja mõtles, vaatas oma mängivaid lapsi ja nagu välg selgest taevast tuli tema loodud külale nimi ALAVERE. Küla sai nime mehe laste esimestest nimetähedest.

Nii hakkas külla ka teisi inimesi tulema ja hakati rohkem maju ehitama. Ühiselt rajati oma küla. Kui küla oli valmis, oli seda lihtsalt suurepärase ja huvitav vaadata. Küla oli nii ilus ja väike, et mehikesel tuli lausa pisar silma. Nii tekkiski Alavere.

Marta Pappel (5. klass)

KUIDAS ALAVERE NIME SAI

Kunagi ammu-ammu jääajal rändasid inimesed omale elukohta otsides ringi ja sattusid siiakanti, kus praegu asub Alavere. Inimesed mõtlesid, mis selle koha nimi võiks olla. Arutasid ning hääletasid. Inimesed jahtisid toidu saamiseks loomi, keda oli siin rohkesti, ning ümbruskonnas oli palju verd. Nii panidki nad oma elupaigale nimeks Veri.

Aeg läks aga edasi. Tuli sõda ning vallutajatele ei meeldinud selline kohanimi. Nemad panid oma vallutuste auks kohale nimeks Ala.

Hiljem, sõja lõppedes, tulid külaelanikud mõttele liita vana ja uus nimi Ala + Vere. Niimoodi saigi Alavere oma nime.

Karl Kalev (5. klass)

ALAVERE LOOMINE

Kord oli üks soo, kus elas palju, palju loomi. Nad kõik olid kurvad, sest neil polnud peremehi. Loomad kõndisid karjas ringi ning tulid mõttele, et ehitaks koos ühe ilusa ja armsa küla, küll siis inimesed ise tulevad. Loomad otsisidki kena kohakese, kuhu ehitasid karjalauda, et neil endil oleks, kus elada. Järgmisena ehitasid nad inimestele seitse talu. Talude ümber meisterdati ilusad aiad, kuhu istutati puud ning taimi. Loomad mõtlesid taludele ka nimed välja: Aasi, Leidu, Ablika, Villu, Eedi, Roodi ja Erki talu.

Siis tulidki külla inimesed. Iga pere valis omale talu, kus elama hakata.

Kuu aega hiljem uurisid külaelanikud vallamajas küla pabereid ning avastasid talude algustähedest sõna Alavere. Nad olid juba ammu külale nime tahtnud, nüüd nad selle ka said.

Nii loodigi küla nimega Alavere.

Caroli Sirel (5. klass)

ÕPPEAASTA ALGAS SPORTLIKULT

12. septembril osales 32 Alavere kooli õpilast Harjumaa koolide vahelistes meistrivõistluses staadioni teatejooksudes. Osales 31 Harjumaa kooli. Üldkokkuvõttes saavutasime Põhikoolide grupis tubli 5. koha. Kõige paremini läks seekord 5. klassi poistel, kes saavutasid tugevas konkurentsis 4 x 50 m teatejooksus 6. koha ja 4 x 400 m teatejooksus 7. koha. Võistkonnas võistlesid Toivo Verstin, Randar Vilbiks, Rait Lember ja Elvo Hansen. Tublid olid ka 6. – 7. klassi tüdrukud – poisid, kes saavutasid pendelteatejooksus 7. koha ja sama vanusegrupi tüdrukud 4 x 100 m teatejooksus 10. koha. Tublid jooksjad olid Viola Melih, Reelika Virma, Carmen Linnumäe, Kerli Laidsalu, Kalli Mätlik, Kaarel Mättik, Joosep Oskar Sirg, Rain Nõmper, Kardo Kanarbik ja Olev Grauberg. Esikümnesse rohkem meie õpilasi ei mahtunud, kuid tubli tulemuse said kirja nemadki.

Sportlikku tegevust jätkasime koolisiseste võistlustega. Algklassid võistlesid traditsioonilises õunajooksus. Võisteldi kahes vanusegrupis I – II klass ja III – IV klass. Nooremate õpilaste arvestuses olid võidukad Janet Lember ja Aleks Nasilnikov, vanemate õpilaste esikohad kuulusid Signe Pitkile ja Hendrik Kalmele. Võitjaid autasustati diplomi ja magusa auhinnaga.

Oma võistluse said ka vanemate klasside õpilased. Seekordsel spordipäeval võisteldi viievõistluses. Alustasime klassidevaheliste võistlustega murdmaateatejooksus. Võisteldi kahes vanusegrupis, 4. – 6. klass ja 7. – 9. klass. Võistkondades võistles 8 õpilast. Võidukad olid 5. ja 8. klass.

Viievõistluse aladeks olid kaugushüpe, pallivise, kuulitõuge, noolevise, hantlite hoidmine ja vanematel poistel rippes käte kõverdamine. Punktiarvestuses

sai iga ala võitja 10 punkti, 2. koht 8 punkti jne. Punktide liitmisel selgitatigi võitja. Kuna spordialadel oli vaja olla mitmekülgset tubli, tuli nii mõnelegi õpilasele võit üllatusena, samas saadi tunda ka kaotusekibedust. Võitja au said seekord tunda Signe Pitk, Kardo Kanarbik, Airin Vaarmann, Jane Sirel ja Olver Tumm.

Parimaid tulemusi:

Signe Pitk – pallivise 35 m, kuulitõuge 5,90 m

Kärolain Kattai – hantlite hoidmine 4.14

Olver Tumm – kaugushüpe 4,93 m

Rain Sobols pallivise – 53 m ja rippes käte kõverdamine 20 korda

Kelli Aru – kaugushüpe 3,72 m

Reelika Virma – pallivise-35 m,

Jane Sirel – pallivise 35 m

Alice Nilisk – kuulitõuge 7,95 m

Airin Vaarmann – hantlite hoidmine 3.35

Kardo Kanarbik – pallivise 52 m, kuulitõuge 9,90 m

Brandon Helk – noolevise 39 punkti

Raido Talving – kuulitõuge 8,20 m

Tunnustati mõlema vanusegrupi kuut parimat viievõistlejat.

Sportlik tegevus jätkub ka järgmisel õppeveerandil. Juba veerandi alguses lähevad medalijahile 4. – 5. ja 1. – 3. klasside rahvastepallurid. Tulemas on klassidevahelised võrkpallivõistlused. Seejärel koolidevahelised võistlused võrkpallis. Alustavad 4. – 6. klasside võrkpallurid. Siis veel sisekergejõustik jne.

Soovin kõikidele õpilastele sportlikkust ja häid tulemusi ka edaspidiseks !

õp Tiia Kroonmäe

Juku on isaga esimest korda jooksuvõistlustel ja küsib: "Isa, miks need mehed jooksevad?" Isa vastab, et kolm parimat saavad auhinnad. Juku: "Aga miks siis need teised jooksevad?"